

درباره آلزایمر بیشتر بدانیم

* داروهای اصلی درمان آلزایمر داروهای مهار کننده کولین استراز هستند. داروهایی به نام دونپزیل ، گالانتامین ، ریواستگمین بوده و نیز داروی ممانتین می باشد. این داروها همانطور که پیشتر نیز اشاره شد روند بیماری آلزایمر را کند می نمایند و تا حدی جلوی پیشرفت بیماری را می گیرند.

* مصرف این داروها حتماً باید تحت نظر پزشک باشد و از هر گونه تغییر خود سرانه در مصرف دارو پرهیز شود.

درمانهای غیر دارویی :

با استفاده از درمان های غیر دارویی می توان از پرخاشگری بیمار کم کرد. مثلاً از تغییر محیط زندگی و جابجا کردن وسایل وی باید اجتناب کرد. گاهی اوقات حضور افراد بیگانه و نا آشنا سبب ترس و بی قراری وی می شود. ماساژ بیمار و معطر کردن محیط و موزیک آرام در برخی بیماران سبب کاهش بیقراری می شود.

منابع

کاپلان و سادوک. روانپزشکی بالینی (۱۳۹۰)
تهران : نشر ارجمند

♦ **بیقراری یا بی تحرکی :** افراد مبتلا به آلزایمر، گاه بسیار غیر فعال هستند ممکن است ساعات طولانی به تماشای تلویزیون بنشینند ، بیش از حد طبیعی بخوابند و هیچ تمایلی برای فعالیت نداشته باشند. یا به شدت بیقرار شوند ، در شب راه بروند یا در جایشان بنشینند بلند شوند

♦ درمان :

در حال حاضر درمان بیماری آلزایمر بیشتر شامل درمان های علامتی ، درمان اختلال رفتاری و داروهای کاهنده سیر پیشرفت بیماری است.

درمانهای دارویی : گرچه هنوز درمان ریشه کننده برای بیماری آلزایمر وجود ندارد اما با استفاده از دارو ها می توان سیر پیشرفت بیماری را کم کرد و از شدت اختلال حافظه و مشکلات رفتاری بیمار کاست. داروهای مورد تایید برای بیماری آلزایمر شامل موارد زیر است :

آلزایمر : با ازدست دادن قوای عالی مغز یک نوع از اختلالات عملکرد مغزی است که به تدریج توانایی های ذهنی بیمار رو به تحلیل می رود. اولین علامت معمول ، اختلال حافظه کوتاه مدت است که معمولاً به تدریج ایجاد شده و پیشرفت می کند. در ابتدا اختلال حافظه به وقایع و آموخته های اخیر محدود می شود ولی در دراز مدت خاطرات قدیمی هم آسیب می بیند. علائم دیگر بیماری ، اختلال در محاسبات مالی ، پیدا کردن آدرس ها ، روانی کلام ، قضاوت ، برنامه ریزی ، یادگیری مهارت های جدید و تصمیم گیری است.

بیماری آلزایمر در ۲ تا ۵ درصد اشخاص مسن دیده می شود.

علائم بیماری آلزایمر

علائم اولیه آلزایمر در افراد مختلف و حتی روزهای پی در پی متفاوت خواهد بود. بعضی از نشانه های آن به قدری ظریف است که هیچ کس به آن توجه نخواهد

کرد. علائم بعدی به صورت بارزتری جلوه می کند و آن زمانی است که بیماری پیشرفت زیادی کرده است.

- ♦ **از دست دادن حافظه :** یکی از شایعترین علائم آلزایمر ، فراموش کردن چیزهایی است که اخیراً روی داده است. فراموش کردن قرار ملاقات ، نام یا شماره تلفن دوستان ، گم کردن وسایل ، تکرار عبارت در جریان یک مکالمه ، فراموش کردن وقایع روزانه و ...
- ♦ **مشکل در انجام امور روز مره زندگی و کارهای روزانه :** فراموش کردن شیوه طبخ صحیح غذا ، تعمیر لوازم و یا نحوه استفاده از وسایل خانه ، مدیریت امور در محل کار و ...
- ♦ **مشکلات زبانی :** افراد مبتلا به آلزایمر اغلب مواقع ، کلمات ساده را فراموش می کنند و یا واژه های غیر معمولی (مانند چیز ، دیگه ، اینجوری و ...) را جایگزین کلمات صحیح می کنند.
- ♦ **سردرگمی زمانی و مکانی :** افراد مبتلا به آلزایمر

ممکن است در خیابان گم شوند و فراموش کنند که کجا هستند و یا چگونه به این نقطه رسیده اند و یا چگونه باید به خانه بازگردند. اغلب تاریخ روز ، ماه و سال را نیز فراموش می کنند.

- ♦ **قرار دادن اشیاء در جای غلط :** افراد مبتلا به آلزایمر اغلب چیزها را در جای غلط می گذارند ، مثلاً ممکن است اتو با کیف پول خود را در یخچال قرار دهند.
- ♦ **تغییر در رفتار و خلق و خو :** افراد مبتلا به آلزایمر، به سرعت تغییر خلق و خو می دهند ، مثلاً ممکن است با کمترین فشار عصبی از حالت آرام به گریه و یا عصبانیت تغییر خلق دهند.